

GAZZE: İNSANLIĞIN ONUR SINAVI!

YAZAR: ALİ AYKAÇ

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ
وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا
وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا

“Size ne oldu da Allah yolunda ve “Rabbimiz, bizi halkı zalim olan bu şehirden çıkar, bize tarafından bir sahip gönder, bize katından bir yardımcı yolla!” diyen çaresiz erkekler, kadınlar ve çocuklar uğrunda savaşıyorsunuz?”

Nisâ, 4/75

iletişim : (0)541 934 3778

daha fazlası için: www.aliaykac.com

Bu içerik, yazarının izni olmadan kısmen veya tamamen kopyalanamaz ve dağıtılamaz. İlgili yasağa aykırı hareket eden kişiler hakkında, 5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu'na göre telif hakları kapsamında yasal işlem başlatılacaktır.

بِسْمِ اللَّهِ، الْحَمْدُ لِلَّهِ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى رَسُولِ اللَّهِ

Hamd, adaleti evrensel bir ilke kılan, zalimlerin tuzaklarını boşa çıkaran, mazlumların sesini her daim işiten **Yüce Allah'a ﷺ mahsustur. Salât ve selâm**, savaşın bile ahlakını öğreten, hakkı savunma uğruna yurdundan çıkarılmayı göze alıp her türlü zorluğa sabreden, tebliğ ettiği dinin hatırına en çetin mücadeleleri göğüsleyen, adaleti uğruna yalnız bırakılmayı göze alan **Peygamber Efendimiz Muhammed Mustafa'ya ﷺ**, onun aline, sahabelisine ve adaletin izinde yürüyen tüm mü'minlere olsun.

Pek Aziz ve Muhterem Müslümanlar,

İslâm, yalnızca bireysel ibadetlerden ibaret bir inanç değil; aynı zamanda **adalet, hakikat, onur ve özgürlüğü esas alan kapsamlı bir hayat nizamıdır**. Müslüman bireyin ve toplumun sorumluluk alanı, yalnızca kişisel arınmayla sınırlı olmayıp **zalim düzene karşı hak ve adaleti tesis etme çabasıyla da derinleştirilmiştir**. Bu bağlamda **zulme karşı direnmek, İslamî literatürde hem ahlakî hem de fikhî bir vecibedir**.

Zulüm karşısında sessiz kalmak, sadece bir ahlâkî zafiyet değil; aynı zamanda bir **itikadî sapma** olarak da değerlendirilmiştir. Zira **zulmü kendi düşünce yapısının veya kişiliğinin bir parçası haline getirmek ya da yapılan zulme rıza göstermek, Müslüman bir bireyin zihnindeki İslâmî şuurun çöküşüne işarettir**. Allah Resûlü ﷺ bu konuda şöyle buyurmuştur: ***“Bir toplumda insanlar zalimi görüp de***

onun elini tutmazlarsa, Allah ﷻ onları genel bir azapla cezalandırır.”¹

Bu hadis-i şerif, ümmetin **ihlâl edilen haklar karşısındaki suskunluğunu**, sadece bir pasiflik olarak değil, **toplumsal günah** olarak değerlendirmektedir. Bu nedenle Filistin’de süregelen işgal ve zulüm, sadece Filistinlilerin değil; bizzat ümmetin inanç, izzet ve adalet imtihanıdır.

İslam fıkhında savunma hakkı, meşru müdafaa çerçevesinde ele alınır ve **nefsi, malı, vatani ve mukaddesatı koruma** başlıkları altında değerlendirilir. Hanefî, Şâfiî ve diğer mezheplerin tümü, düşman işgaline karşı direnmenin **farz-ı ayn** olabileceği durumları ayrıntılı biçimde tartışmışlardır. Gazâlî, İbn Teymiyye, Fahreddin er-Râzî gibi birçok âlim, **bir belde işgal edildiğinde, o beldenin halkının direnişle yükümlü olduğunu**, bu yükümlülüğün yerine getirilmemesi hâlinde ise diğer Müslüman toplumların aynı sorumluluğu üstlenmek zorunda kaldığını belirtmiştir. Bu, **sadece ahlaki değil, şer‘î bir vecibedir.**

Tarihte benzer örnekler çokça mevcuttur. Endülüs’ün kaybı, Osmanlı’nın Balkanlar’dan çekilişi, İslam coğrafyasındaki modern işgallerin çoğu, sadece askerî zaafılar nedeniyle değil; **ümmetin şuur ve uhuvvet bağı**nı

¹ *Ebû Dâvûd, Melâhim, 17.* قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : إِنَّ النَّاسَ إِذَا رَأَوْا الظَّالِمَ فَلَمْ يَأْخُذُوا عَلَى يَدَيْهِ أَوْشَكَ أَنْ يَعْمَهُمُ اللَّهُ بِعِقَابٍ

kaybetmesi sebebiyle kalıcı hâle gelmiştir. Bugün Filistin meselesinde de benzer bir durum yaşanmaktadır. Siyonist işgalin yol açtığı fiziki yıkım kadar, hatta ondan daha da yıpratıcı olan husus; **İslam ümmetinin zihinlerde parçalanmış, aidiyet duygusunda zayıflamış, ortak hedefler doğrultusunda birleşmekten uzaklaşmış olmasıdır.** Birlik ve bütünlükten mahrum bu dağınıklık, ümmetin sadece güç üretmesini değil, irade ortaya koymasını da engellemekte; Filistin davası gibi hak ve adalet temelli mücadelelerde etkili bir duruş sergilemesini zorlaştırmaktadır. **Mâide Suresi 8. ayet,** bu hususta dikkate değerdir:

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ
وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَا نُ قَوْمٍ عَلَىٰ آلَا تَعْدِلُوا إِعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ

“Ey iman edenler! Allah için hakkı ayakta tutun, adaletle şahitlik eden kimseler olun. Herhangi bir topluluğa duyduğunuz kin, sizi adaletsiz davranmaya itmesin. Adaletli olun; bu, takvâyâ daha uygundur. Allah’tan korkun.”²

Kudüs ve çevresi, sıradan bir coğrafi bölge değil; İslam’ın, kutsal kabul ettiği bir tevhid havzasıdır. Bu mübarek toprak, tarihin her döneminde tebliğin, zulme karşı direnişin ve imânın nişaneleriyle yoğrulmuştur. Kur’ân-ı Kerîm,

² Mâide, 5/8.

Mescid-i Aksâ'yı ve çevresini bizzat “bereketlendirilmiş” olarak tanımlar:

سُبْحَانَ الَّذِي أَسْرَىٰ بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ
إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَى الَّذِي بَرَكْنَا حَوْلَهُ

“Kulunu bir gece Mescid-i Haram’dan, çevresini bereketlendirdiğimiz Mescid-i Aksâ’ya götüren Allah ﷻ her türlü eksiklikten münezzehtir.”³

Bu ayet, Kudüs’ün sıradan bir şehir olmadığını, aksine **İslâmî bilinçte özel ve merkezi bir konuma sahip olduğunu** ortaya koymaktadır. Dolayısıyla Filistin meselesi, sadece bir siyasi çekişme değil, **İslam ümmetinin kimlik, şuur ve hafıza mücadelesidir**. İlk kıblemiz olan Mescid-i Aksâ, sadece bir yapının adı değil; **ümmeğin haysiyeti, istikameti ve tarihî izzetinin remzidir**.

Filistin halkı, neredeyse bir asırdır yalnızca işgal altındaki topraklarını değil; aynı zamanda tarihî belleğini, dinî değerlerini ve kültürel varlığını korumak için var gücüyle direnmektedir. Zira maruz kaldıkları zulüm sadece **fiziksel sürgünle sınırlı kalmamış; mezarlarından ibadethanelerine kadar tüm kimlik unsurları hedef alınmıştır**. Ancak bu **çok boyutlu baskıya rağmen, Filistinli**

³ İsrâ, 17/1.

kimliği yok olmamış; aksine direnişin bizzat kendisi, bu kimliği her defasında yeniden inşa etmiş, canlı tutmuştur.

Kur’ân, mazlumlara yapılan zulmü sadece ahlakî bir problem olarak görmez; **bu zulmü sona erdirmeye sorumluluđunu da müminlere yükler:**

وَمَا لَكُمْ لَا تُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ
الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ الظَّالِمِ أَهْلُهَا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ
لَدُنْكَ وَلِيًّا وَاجْعَلْ لَنَا مِنْ لَدُنْكَ نَصِيرًا

“Size ne oldu da Allah yolunda ve “Rabbimiz, bizi halkı zalim olan bu şehirden çıkar, bize tarafından bir sahip gönder, bize katından bir yardımcı yolla!” diyen çaresiz erkekler, kadınlar ve çocuklar uğrunda savaşıyorsunuz?” ⁴

Bu ayette, Mekke’de zulüm altında yaşayan ve hicret edemeyen Müslümanların duası vardır. Müslümanlar Medine’ye hicret ettikten sonra dahi Mekke müşrikleri saldırılarına devam etmiş; Bedir, Uhud ve Hendek gibi savaşlarla İslam’ı doğduğu topraklarda yok etmek istemişlerdir. Hicrî 6. yılda imzalanan **Hudeybiye Antlaşması**, bu baskılara bir süreliğine diplomatik bir çerçeve kazandırmış; ancak bu antlaşmanın bir maddesi, Mekke’den kaçıp Medine’ye sığınmak isteyen Müslümanların geri

⁴ Nisâ, 4/75.

iadesini zorunlu kılmıştır. Bu madde gereği, **Mekke’de kalan kadınlar, çocuklar ve savunmasız Müslümanlar**, müşriklerin zulmü altında yaşamaya mecbur bırakılmıştır. İşte bu mazlumlara, dayanılmaz hâle gelen baskı ortamında Allah’a ﷻ yakarmış ve kendilerine bir kurtarıcı göndermesini dilemişlerdir.

Kur’ân bu talepleri cevapsız bırakmamış; onların sesine ilahî bir duyarlılıkla karşılık vermiştir. Dolayısıyla bu ayet, zulme karşı mücadeleyi yalnızca bir hak talebi değil, **imanî bir görev ve dinî bir vecibe** olarak belirlemiştir. Buradan hareketle direniş, yalnızca bir **siyasal tutum** değil; aynı zamanda **Kur’ânî bir sorumluluk**, bir **inanç bilinci** olarak görülmelidir.

Resûlullah ﷺ, **hak uğruna mücadele eden ümmetin varlığını** kıyamete dek sürdüreceğini şu şekilde haber vermiştir: ***“Ümmetinden bir topluluk, hak üzere kıyamet gününe kadar mücadele etmeye devam edecektir.”***⁵

Bu mücadele, sadece dünün değil, bugünün de meselesidir. Bugün Filistin’de yaşananlar, çağımızın en açık **zalim-mazlum, hak-bâtıl** ayrımını ortaya koymaktadır. Özellikle **Gazze**, dünyanın en yoğun abluka altındaki bölgelerinden biri hâline getirilmiş, sivil halk sistemli

⁵ *Müslim, İmâre, 175.* قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ : لَا تَزَالُ طَائِفَةٌ مِّنْ أُمَّتِي يُقَاتِلُونَ عَلَى الْحَقِّ ظَاهِرِينَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ

olarak bombalanmış, temel yaşam kaynaklarına erişim engellenmiş, hatta sağlık hizmetleri dahi bilinçli biçimde felç edilmiştir.

Tüm bu gerçekler karşısında Müslüman toplumlara düşen sorumluluk sadece seyretmek değil; **ilimle, fikirle, irfanla ve dayanışmayla bu haklı davanın yanında olmaktır.** Çünkü Kudüs düşerse sadece bir şehir düşmez; ümmetin izzeti, hafızası ve ahlakî direnci de sarsılır.

Filistin davası, yalnızca bir halkın yurdundan edilmesi meselesi değildir; bu, aynı zamanda **İslam ümmetinin vicdanî, ahlâkî ve tarihî sınavıdır.** Her vicdan sahibi Müslümanın bu davaya karşı duyarsız kalması, yalnızca insafla değil, imanla da bağdaşmaz. Zira ümmet, bir beden gibidir. Nitekim **Resûlullah ﷺ** şöyle buyurmuştur: ***“Müminlerin birbirlerine olan sevgileri, merhametleri ve şefkatleri bir bedene benzer. Bedenin bir uzvu rahatsızlandığında diğer organlar da uykusuzluk ve ateşle bu acıya ortak olurlar.”***⁶

Filistin halkının acısını hissedemeyen, bu uğurda en azından dua etmeyen bir kalbin, ümmet şuuru taşıdığından söz edilemez. Zira Filistin sadece bir coğrafya değil, **ümmetin şerefi, ilk kiblesi, vahyin iz düşümüdür.** Kudüs düştüğünde

⁶ *Buhârî, Edeb, 27; Müslim, Birr, 66.* قَالَ رَسُولُ اللَّهِ ﷺ: مَثَلُ الْمُؤْمِنِينَ فِي تَوَادِّهِمْ وَتَرَاحُمِهِمْ وَتَعَاطُفِهِمْ، مَثَلُ الْجَسَدِ، إِذَا اشْتَكَى مِنْهُ عُضْوٌ، تَدَاعَى لَهُ سَائِرُ الْجَسَدِ بِالسَّهَرِ وَالْحُمَّى

sadece bir şehir işgal edilmez; **imanın vakarı, ümmetin vakar anlayışı da zedelenir.**

Bu sebeple, ümmet olarak üzerimize düşen en temel görev, **bilinci canlı tutmak, fikrî ve ahlâkî dayanışma kanallarını genişletmek** ve Filistin davasını sadece kriz zamanlarında değil, **sürekli bir farkındalıkla** sahiplenmektir. Unutulmamalıdır ki; **Filistin unutulduğunda, sadece bir halk değil, bir hafıza kaybedilir.** Bu kayıp, uzun vadede **ümmetin iliklerine işlemiş bir uyuşukluğun ifadesi** olur.

Ancak unutulmamalıdır ki **zulüm ile abad olunmaz.** Tarih bunun sayısız örneğini barındırmaktadır. Zalim her ne kadar galip görünse de **son söz daima hakka aittir.** Çünkü Kur’ân, bu hakikati açıkça beyan etmektedir:

وَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ غَافِلًا عَمَّا يَعْمَلُ الظَّالِمُونَ
إِنَّمَا يُؤَخِّرُهُمْ لِيَوْمٍ تَشْخَصُ فِيهِ الْأَبْصَارُ

***“Sakın Allah’ı zalimlerin yaptıklarından habersiz sanma.
Ancak onları, gözlerin dehşetle dikileceği
bir güne kadar erteliyor.”⁷***

O halde yapılması gereken şey açıktır: **Hakikate sahip çıkmak, duaya sarılmak, boykota devam etmek, bilgiyle kuşanmak, kardeşliğe sadakat göstermek** ve her alanda

⁷ Tevbe, 9/40.

ümmetin izzetini ayağa kaldıracak bir bilinç inşasına katkı sunmaktır. **Bu bilinç sadece meydanlarda değil; zihinlerde, kalemlerde, kürsülerde ve dualarda da filizlenmelidir.**

Allah'ım! Zalimlerin planlarını başlarına çevir. Mazlumlara sabır, direniş ve zafer lütfeyle. Bizleri, senin yolunda hakkı savunanlardan eyle. Kalplerimize Kudüs sevdası, vicdanlarımıza ümmet şuurunu yerleştir.

وَأَخِرُ دَعْوَاهُمْ أَنِ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، **الفاتحه**